ISSN 0132-4462.
№3 2011
БЕРЕЗЕНЬ

перець

Анатолій ВАСИЛЕНКО

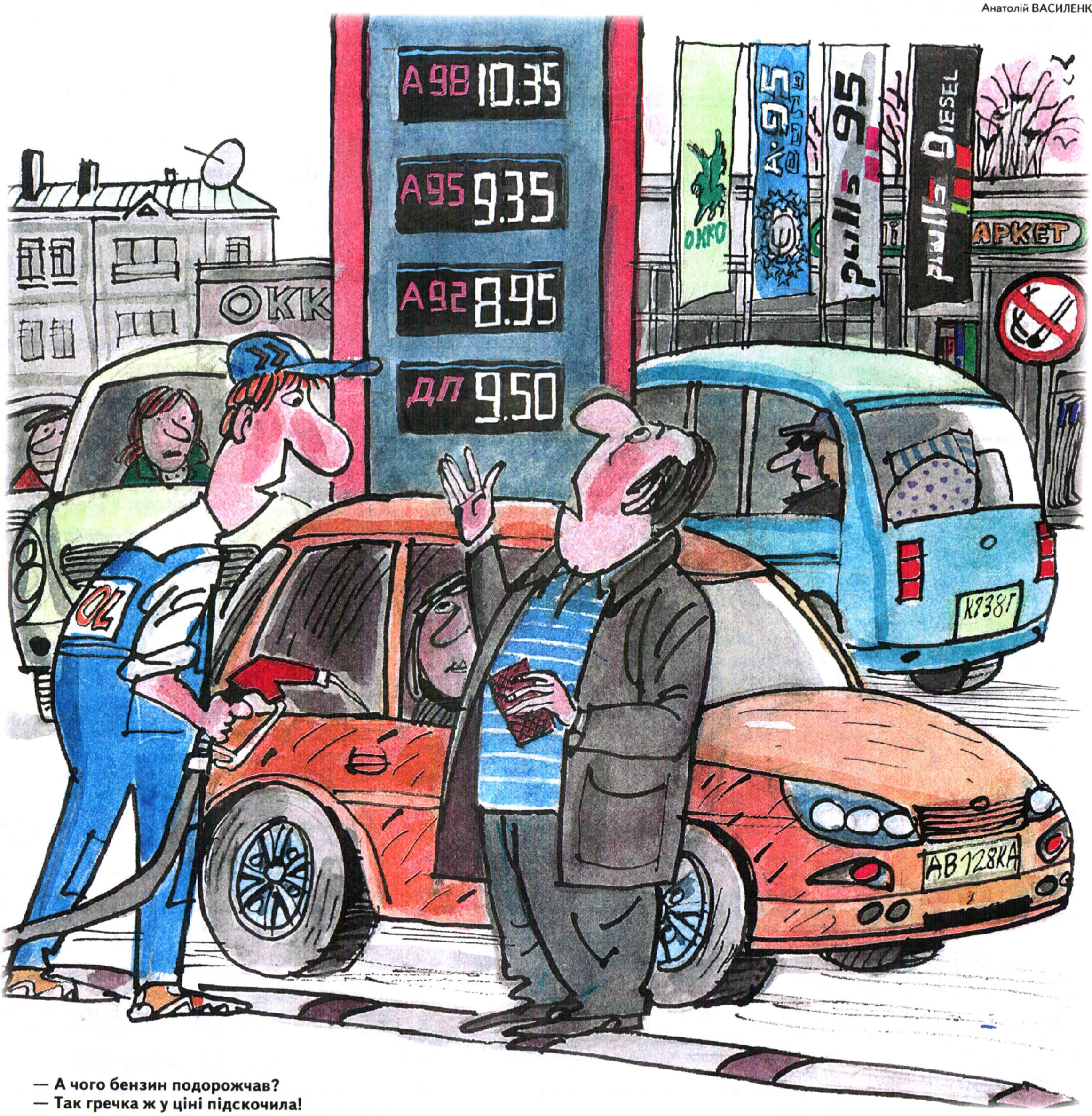

— А чого бензин подорожчав?
— Так гречка ж у ціні підскочила!

ТАК БУДЕ Й НАДАЛІ?

Сьогодні купити в наших магазинах справжнє масло, сир, морозиво майже неможливо, хоча фахівці «Укрметртестстандарту» не раз били на сполох з цього приводу. Нещодавно вони знову перевірили згущене молоко. Результат: ця продукція, виробництва товариства «Техмолокопром» з м. Гадяча — то 100 відсотків рослинних жирів, до яких додано титанове білило (воно використовується у лакофарбовій промисловості). Така ж продукція й Ічнянського комбінату.

Із 17 зразків масла – жоден не відповідав вимогам нормативних документів.

Генеральний директор ДП «Укрметртестстандарту» М. Мураховський вкотре наголошує, що нехтувати правами споживачів на якісні й безпечні товари дозволяє недолуге законодавство: інспектори повинні за десять днів попередити підприємство про майбутню перевірку; до того ж скасовано обов'язкову сертифікацію харчових продуктів...

Цікаво, а яку продукцію вживають законотворці, що їм не пече ця проблема?

ТАМ — НА ШАХТІ ВУГІЛЬНІЙ

ЛУГАНСЬК. (Кор. ІАП). Вугільний комбайн, скребковий конвеєр, 100 секцій механічного кріплення без будь-яких документів відправили посадові особи однієї із шахт області на приватні майданчики з прийому металобрухту. Усе це обладнання оцінюється більш ніж у 3,2 млн. гривень. Грошики за зданий лом на шахту не надходили.

ТІЛЬКИ ПО ТЕЛЕВІЗОРУ

Найдешевший квиток на футбольні матчі Євро-2012 коштує у нас 300 гривень. Зважаючи на галопуючі ціни на продукти харчування, енергоносії, комунальні послуги, мабуть, не багато наших земляків, платників податків, на чиї кошти здебільшого і зводяться спортивні споруди, зможуть подивитися ці матчі на стадіоні.

Георгій МАЙОРЕНКО

— Якщо ми ще трохи підкинемо йому грошенят, він організує нам майданчик і під два хмарочоси...

Олег ГУЦОЛ

Володимир АДАМОВИЧ

ДУМКИ ВГОЛОС

- *Останньою вмирає остання надія.*
- *Запасне колесо не скрипить.*
- *Хто ти такий, щоб питати мене, хто я такий.*
- *П'ять разів виходила заміж і п'ять разів віддавала чоловікам свою молодість.*
- *Рацію мають не тільки радисти.*

Борис РЕВЧУН.

- *Геніальні художники творять у співавторстві з Богом.*
- *Сатира – це спроба посіяти жито на мінному полі.*
- *Погладьте черепаху – і вона заусміхається.*
- *Який сенс обманювати жінку, яка вас не кохає.*
- *У літературній кар'єрі обдарування – лише додаток до гострих ліктів.*

Валентин ШУЛЬГА.

Микола ВОЗІЯНОВ

ЛОГІЧНИЙ ПІДСУМОК

— Чого ви так уважно на мене дивитеся? — спитав Баран у Осла.

— Перепрошую,— зам'явся Осел. — Ми тут із вами дискутуємо, дискутуємо... А вам не здається, що хтось із нас двох — дурний?

— І хто ж? — нахилив голову Баран.

— Ну-у,— скромно опустив очі Осел, — я не кажу, що дурень ви, але й не я...

ДВА ПІВНИКИ

Гуляли два Півники. Один — білий, другий — зозулястий. Побачили Лиса. Мерщій ховатися. Ускочили до ями. Причаїлися.

— Ось ви де! — гримнув Лис. — Нумо, один по одному виходь!

— Чому це один по одному? — прошепотів Білий.

— Боїться Рудий,— мовив Зозулястий. — Знає, що удвох ми його подолаємо.

— Он як! — набрався хоробрості Білий Півник. — Тоді... вперед! До бою!

— А чого це ти... командуєш?! — напринидився Зозулястий. — Я теж... вмію...

— А чому ти?..

— А чому ти?!.

Тикали, тикали... почали битися. Клювали один одного, рвали шпорами... Знепритомніли.

Потім втрутився Лис. Після його втручання у ямі дві купи пір'я лишилося. Одна — біла, друга — зозуляста.

ЗВЕРХУ ВИДНІШЕ

На пожежному щиті поміж пожежного інвентаря висить пожежне відро. Без дна.

Володимир АДАМОВИЧ

СЛОВНИЧОК-ЖАРТІВНИЧОК

ТОПЧІЙ — *критик.*

ГРИЗНЯ — *дебати.*

ШИЙКА — *кравчиня.*

КАНТОН — *тонкий канат.*

НАЛИВКА — *буфетниця.*

РОГАТКА — *корова.*

ПАРНИК — *амур.*

ОДОРОБЛО — *автор хвалебних віршів.*

СІЯЛКА — *жінка-транжир.*

БУЗУВІР — *виборець.*

ПАЛИЦЯ — *запальничка.*

В'ЯЗЕНЬ — *сніп.*

Андрій КОЦЮБИНСЬКИЙ.
м. Павлоград.

Анатолій ГАЙНО

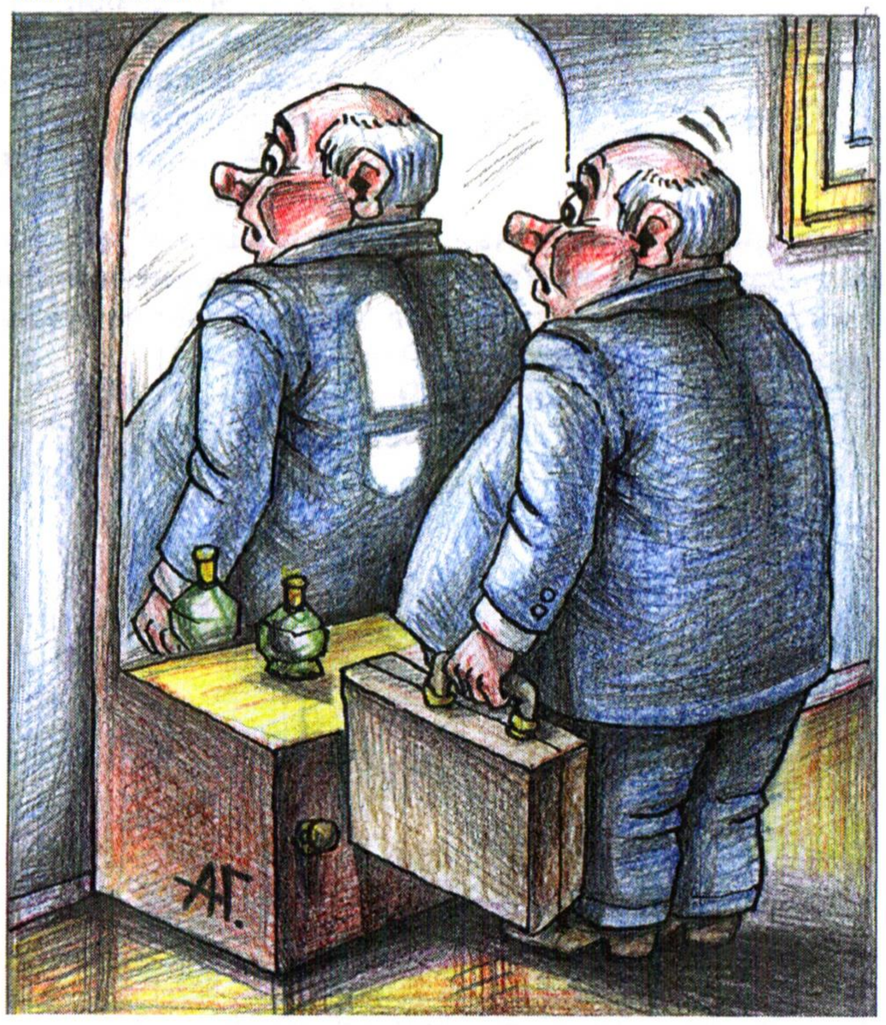

— Колего,— чвиркнув піною Вогнегасник. — Ви бачите себе знизу?

— Розумію ваш прозорий натяк,— посміхнулося Відро. — Але, зважте, тим, хто мене сюди повісив, «зверху» видніше.

ОБРАЖЕНИЙ ЦАП

Стрів Цап Корову та й скаржиться:

— Уявляєш, яка несправедливість! Ціле літо капусту сторожую, а дяки не маю.

— Вибач,— здивувалася Корова. — Тобі ж за роботу громада гроші платить. Щомісяця.

— Зарплату я отримую за те що капусту пильную,— розтлумачив Цап. — А за те, що я її досі не з'їв, хоч би премію виписали чи медаль на шию повісили!..

м.Харків

ПЕЧАТКА

Сказали, що спочатку
Приб'ють мені печатку.

Віконце з бюрократкою...
Я в черзі за печаткою:
Вона потрібна кожному —
Побожному й безбожному.

А як печатку матиму —
У черзі знов стоятиму
(Така недоля клята!)
Уже до бюрократа:
Із першою печаткою —
За другою печаткою...

А з другою печаткою —
За третьою печаткою.
Отож читай з початку
Цю казку про печатку.

ХТО?..

Одного,— либонь, депутата —
Спитать закортіло мені:
— Чень маєш ти маму і тата.
Ти хто — українець чи ні? —
А той відповів вихилясто
В дебатах тренованим басом:
— Ну звісно. Хоч, правда, не часто.
Однак же трапляється часом.

ВИБІР ОХОРОНЦІВ

Коли дарують мудрість небеса,
Тоді таке ось вписуєш в аннали:
Є ангел — то навіщо мати пса?..

• • •

Ти пса прогнав — і миттю обікрали.

ПЕС

Купив я пса — а пес утік.
Зустрів його я через рік:

Іде назустріч — та не сам,
Його веде якась мадам.

«Оце,— подумав я,— краса!
Вона для мене, не для пса!..»
— Пардон! — я щось молоть почав.
Та пес на мене загарчав.

ЩЕ ОДИН ВЕГЕТАРІАНЕЦЬ

Не навести на правду глянець,
Нехай, мов той батіг, шмага:
Ти справді вегетаріанець?
Чи ковбаса задорога?

ВОВНА З ЛИСИНИ

Такий, колего, час наспів:
Стрижуть і лисих баранів.

ТАКОЖ ПРОБЛЕМИ

Лічачи гроші,
обранці долі
Теж натирають мозолі.

ЗАГАДКА З МАКОМ

Досі розгадать не зміг:
Дуля з маком — це пиріг?..

ЩЕ СМІШНІШЕ

Лист від редактора

Розсмішили нас, вітаєм,
Ваш талант — це божий дар.
А за фрашку висилаєм
Цей смішненький гонорар.

Микола ПЕТРЕНКО.

м. Львів.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Георгій МАЙОРЕНКО

Валерій ЧМИРЬОВ

— Завтра буде перевірка, як ми бережемо тепло. Тому негайно позрізайте пальми і закидайте снігом теплотрасу...

Малюнки Володимира АДАМОВИЧА

ОПИСКИ САМОПИСКИ

СОМ В РУКУ.

БАНЬКОМАТ.

ДОСТОЙНА ЗАПЛАТА.

Анатолій ОБРИНЬБА.
с. Тури на Полтавщині.

●

ДУРАДЧИЙ ОРГАН.

ПРАЦЮЄМО ЦІЛОДУБОВО.

ГОЛА-КОНЦЕРТ.

Василь ЗАХАРЧУК.
с. Нижні Ворота на Закарпатті.

Володимир СОЛОНЬКО

... і поменше їжте китайської гречки!

На поріг кімнати виліз рак.

Петро саме снідав. Побачивши клешнястого вусаня, враз вирячився і пробелькотів:

— Казали ж люди: «Петю! Різко кидати пити не можна!» Не послухав. Ось і маю. Ухопила. Білочка. А може, здалося?

Петро долонями затулив очі. Відтулив через хвилину.

Рак щез.

— А що ж то було? — спитав себе.

Праворуч почув якесь щкряботіння. Повернув голову на той звук. Рак. Повзе під батарею. Мабуть, грітися.

Петра зморозило.

«Так воно і є. Прийшла, клята. А казали ж... Треба випити. А де рак? Сидить! Гріється, наволоч біла... Він же зелений. Чому я сказав «біла»?!

Раптом Петро захитався,

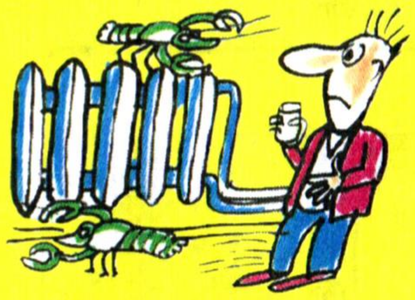

мов бадилина од вітру — на порозі знову сидів рак. Уже більший.

Петро подивився в бік батареї — рак звідти не вилазив.

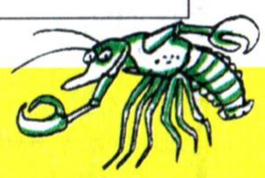

«Два, — подумав Петро і зблід, бо з-під ліжка виповз третій. — Треба випити».

Він ступив до серванта. Дістав із бару почату пляшку коньяку, келишок. Підійшов до столу. Налив. Поспіхом випив.

Але раки не щезли.

На порозі вже сиділо ще два раки. Вусами ворушили, мов антенами.

— Ач! — хмикнув Петро. — Обстановку розвідують! Чи не дійшов я до кондиції! — І він мимоволі почав загинати пальці на руках. — Раз. Два. Три. Чотири... А чому не чор-

Георгій МАЙОРЕНКО

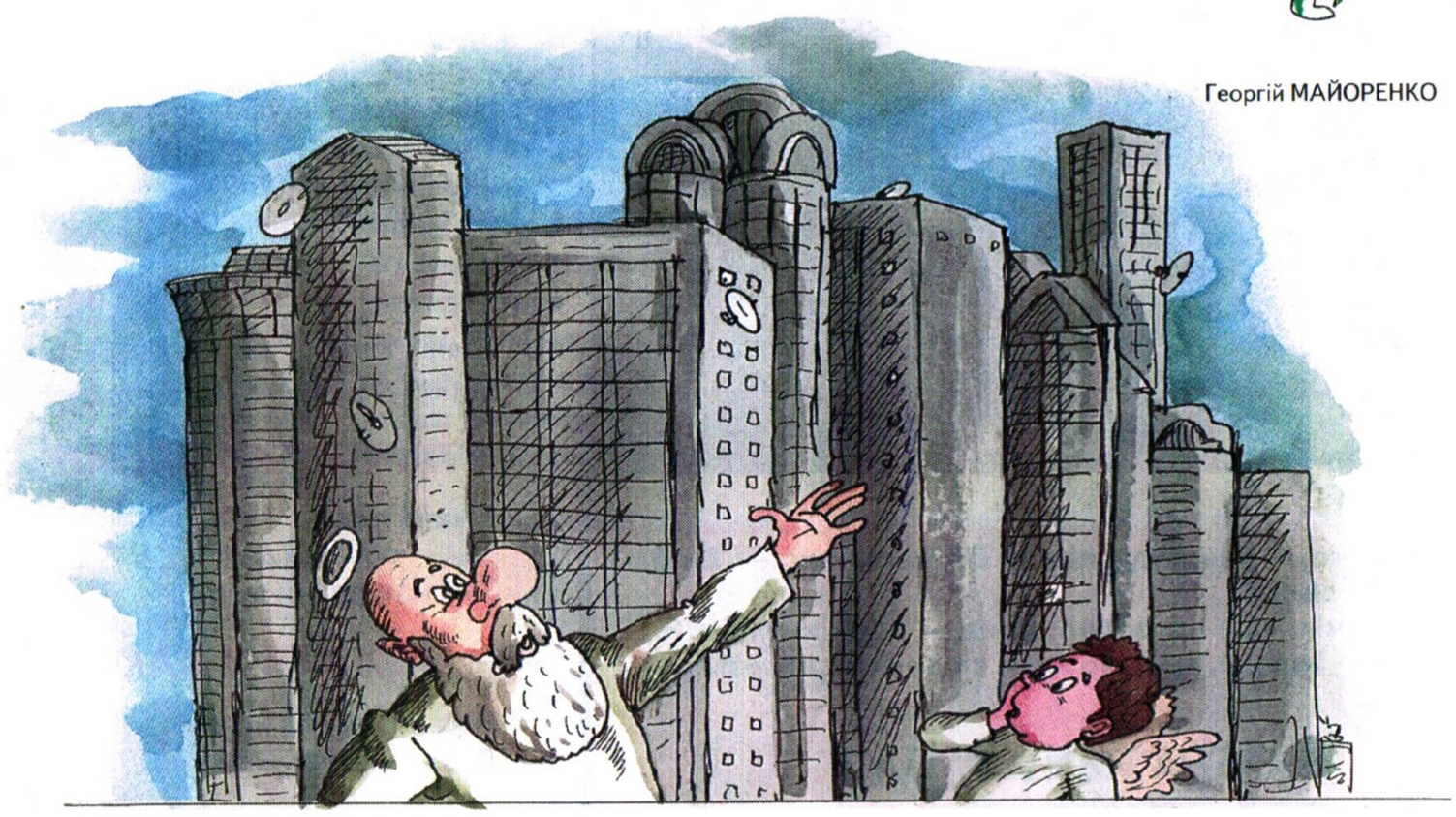

— А колись тут був Райський сад!

КОРОТКО КАЖУЧИ

Навіщо мені мучитися над підтекстом, якщо гонорар платять тільки за текст?

Петро СОРОКА.

м. Тернопіль.

Літературні пародії

НЕВЖЕ?..

Ти не бреши, бо там Господь був з нами
І всіх нагодував п'ятьма хлібами
І над вогнем зігрівши змерзлі руки,
Благословив на радощі і муки.
Була там каша, помаранчі, сало...
Була там правда — і тепліше стало.

Юрій СЕГЕДА,
Альманах «Україна — моя Батьківщина».

А ти не брешеш, що Господь був з вами
І всіх нагодував п'ятьма хлібами?
Невже до хліба там було ще й сало?..
Такого ще в Юдеї не бувало!

МАРНА ЗАБАГАНКА

Якби мені зозуля звила
Вечірнє затишне гніздо,
Лічити мудро дні навчила,
Я жив би тихо «від» і «до»...

Микола СЛАВИНСЬКИЙ,
«Світова вдова».

«Мені б гніздечко невеличке».
А клятий птах відповіда:
«Та відчепися, чоловіче! —
Я і собі не в'ю гнізда».

Антін ЩЕГЕЛЬСЬКИЙ.
м. Київ.

Олександр МОНАСТИРСЬКИЙ

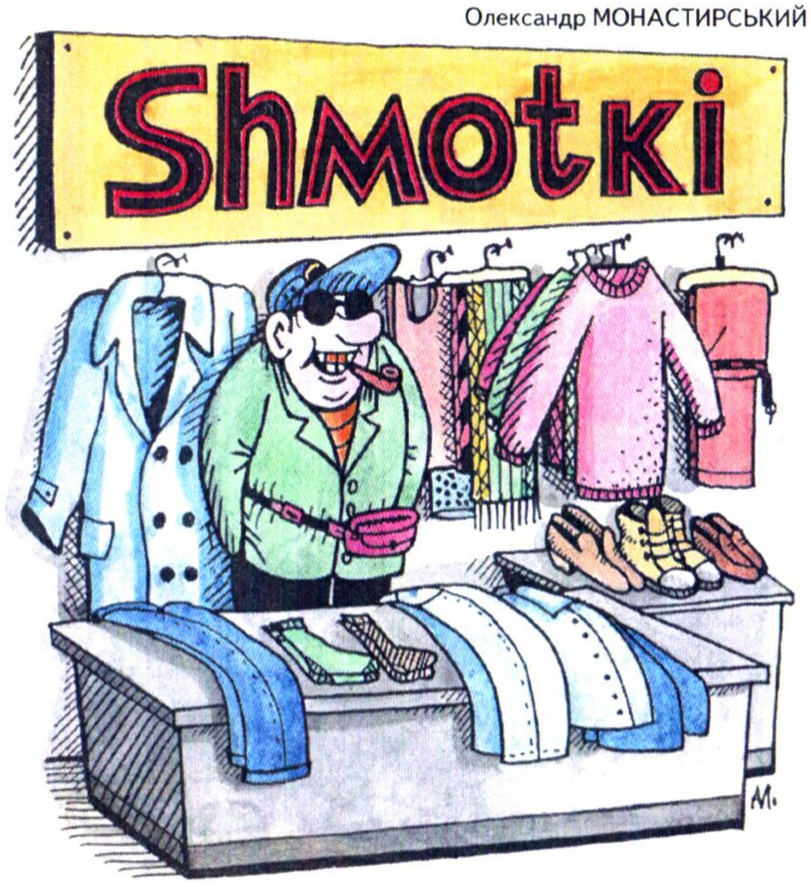

РАКИ НА ПОРОЗІ

ГУМОРЕСКА

ти? Чому раки? Зазвичай у таких випадках рогаті приходять. Принаймні так у народі кажуть. Треба повторити.

Налив другу. Хильнув. Раки сидять. Та їх, клятих, ще додалося. Вже біля ніг повзають! Ось-ось і на стіл видряпаються, окаянні!

Петро геть розхвилювався. Зиркнув ліворуч і... Ліпше туди не дивився б: на порозі стояв рак. Та такий, що ледь у дверях уміщався: клешні впер ув одвірки і єхидно посміхається.

Петро заплющив очі, струснув головою, розплющив. На порозі стояв... Сашко. Його син.

— Тату, а ти раків не бачив? — спитав він.

У Петра аж очі на лоба полізли.

— То тебе теж вона... вхопила? — прошепотів пересохлими губами.

— Що вхопило? — не зрозумів Сашко, тут-таки додаючи. — Кажу, раків не бачив? Учора наловив. У відрі на веранді стояли. Відро перекинуте, а раків нема.

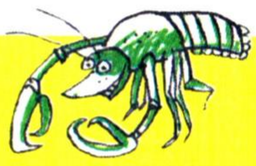

— Та тут вони, дорогенькі, тут! — невимовно зрадів Петро. — А я думав, що вже капець...

— Кому капець? — дивуючись, спитав син.

— Та... — зам'явся батько. А відтак бадьоро запропонував. — Давай збирати раків. Збирати наших рачечків! Рачечків-то наших! А-а-а-о-о-о! — зненацька зарепетував, мов різаний. — Укусив, гад! Зніми його, Сашко, з пальця! Хутчіш зніми того вилупка!

Коли син відчепив зеленого вусаня, Петро з полегшенням подумав: «Значить, не вона приходила! Не вона! Ех, яке життя прекрасне! За це й випити годилося б...»

Микола МАРУСЯК.
м. Новоград-Волинський Житомирської області.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Що це ти робиш?
— Кажуть, тисячагривневі скоро введуть... Так я вже їх друкую.

ЧОГО?

Весняного дня до магазину «Садівник» заходить чоловік.

— У вас лопати є? — питає у продавця.

— Немає.

— А відра?

— Немає.

— Цвяхи?

— Немає.

— Граблі?

— Немає.

— Так чого ж ви тут сидите?!

— Бо замків немає!

Надіслав Євген ШЕПЕЛЬ.
м. Гребінка на Полтавщині.

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

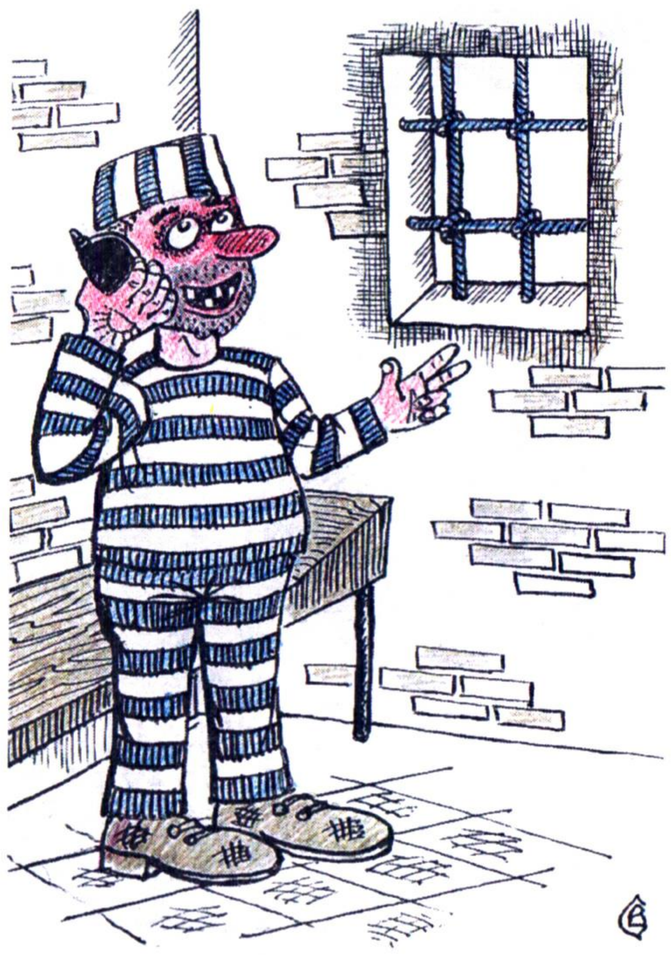

— Люба, можеш і мене привітати з Восьмим Березня! Із нагоди цього свята мені дали всього лише вісім років!

Анатолій ВАСИЛЕНКО

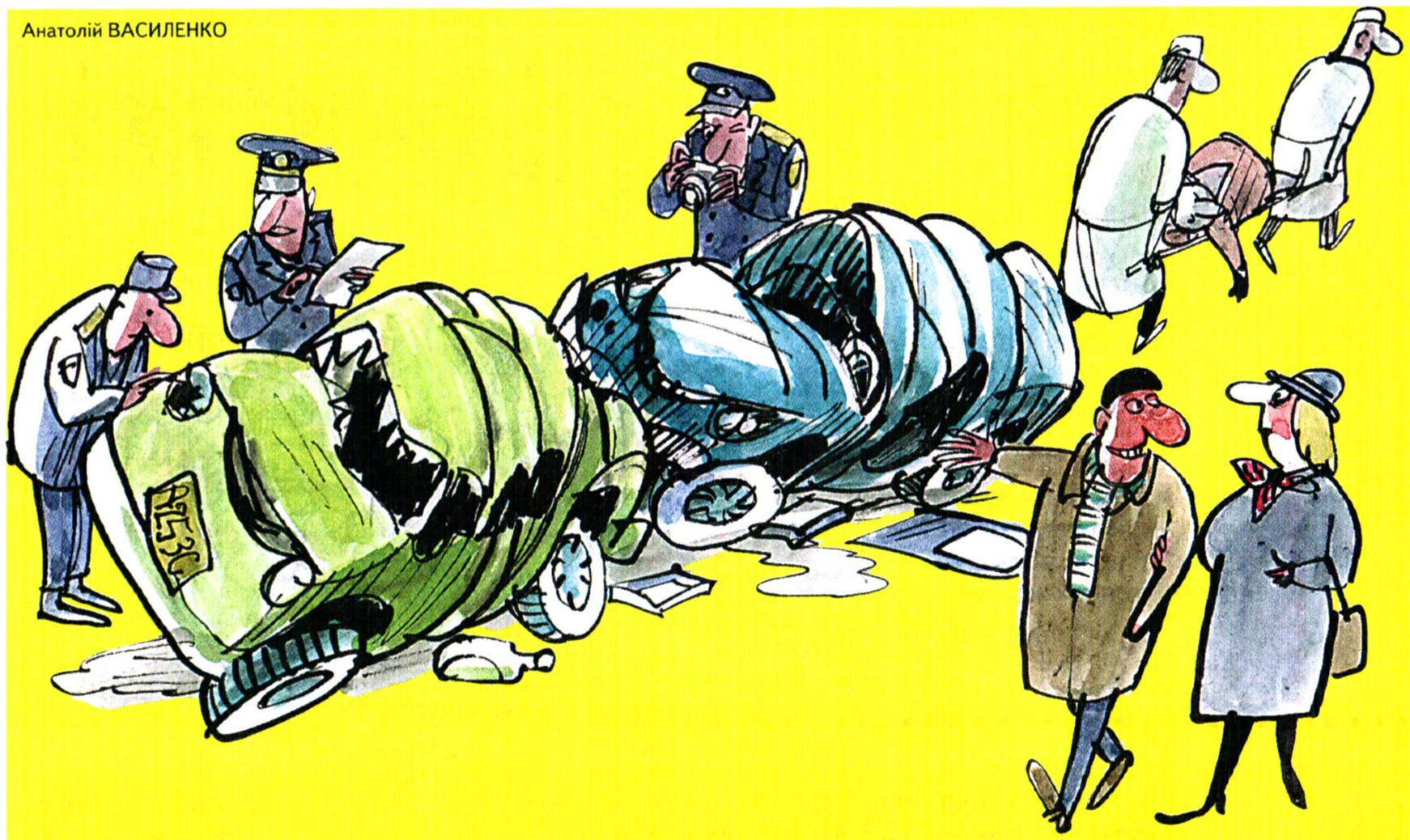

— То яку машину ти хочеш щоб я купив — таку, чи ось таку?

А бодай би їх грім побив! Щоб їх шляк... Тільки жорстокий і підступний ворог України міг би завдати такого підлого удару по уславленому бренду неперевершеного вітчизняного продукту!.. Справжній патріот, а не замовний реготунчик, мабуть, відразу збагнув, що йдеться не про спаплюження визнаних у кулінарних світах галушок чи умлілу на дровах грудинку з хрящиками. Так, ви здогадалися — зазнало наруги сало.

До вас коли-небудь усміхалися привітні подолянки з смт Бершаді або волинянки з-під Горохова, які визирають із-за брустверів складеного за гатунками на базарних столах пахучого сальця? Картина щастя і душевного затишку. І тому страшним дисонансом прозвучали чутки, що надійшли зі Здолбунівського району Рівненської області. Ніби ж теж наш чудовий край, а... Там поблизу села Гільчої якісь достойники завели фермерське господарство з вирощування племінних свиней. Інформація — для зачудування! Хтось із селянських дітей навіть склав вірша про поступ у тваринництві... Це хазяйство, мовляв, покликане здивувати цивілізоване людство ще кращим салом, ніж те, на якому виховувалися сини і дочки нашого народу.

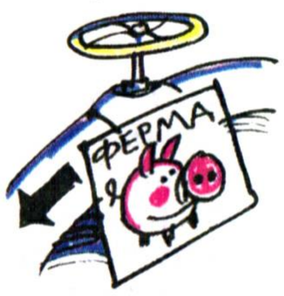

Не дивуйтеся, що я так піднесено. А як же інакше можна передати почуття, навіяні аграрною музою?

МАЙЖЕ З НАТУРИ

ПРО СЛОВО

Слово — не горобець. Усі слова не «горобці», крім слова «горобець».

ВІДПОЧИНОК

Чоловік поїхав на курорт – дружина чекає вісточки. Через тиждень не витримала і шле sms: «Любий! Як відпочивається? Як погода? Як море?»

Чоловік відповідає: «Не знаю. Не бачив. Відстав від екскурсії на винзаводі».

Надіслав Микола КРУТОЯР.
смт Межове на Дніпропетровщині.

КОНКУРС КРАСИ

На конкурсі краси «Міс Всесвіт–2011» невідомі зловмисники викрали номерки учасниць, і журі не змогло відрізнити дівчат одну від одної.

Надіслав Володимир ОНАЦЬКИЙ.
м. Кагарлик на Київщині.

ОГОЛОШЕННЯ

«Досвідчений приватний детектив швидко і достовірно встановить, чому це ваш чоловік такий щасливий».

БАТЬКИ І ДІТИ

Батько грізно запитує доньку-старшокласницю:

— Людмило, ти коли курити кинеш?

— Тату, як завагітнію, так і кину.

— Кури, доню, кури...

Надіслав Віктор ТКАЧЕНКО.
м. Херсон.

Юрій КОСОБУКІН

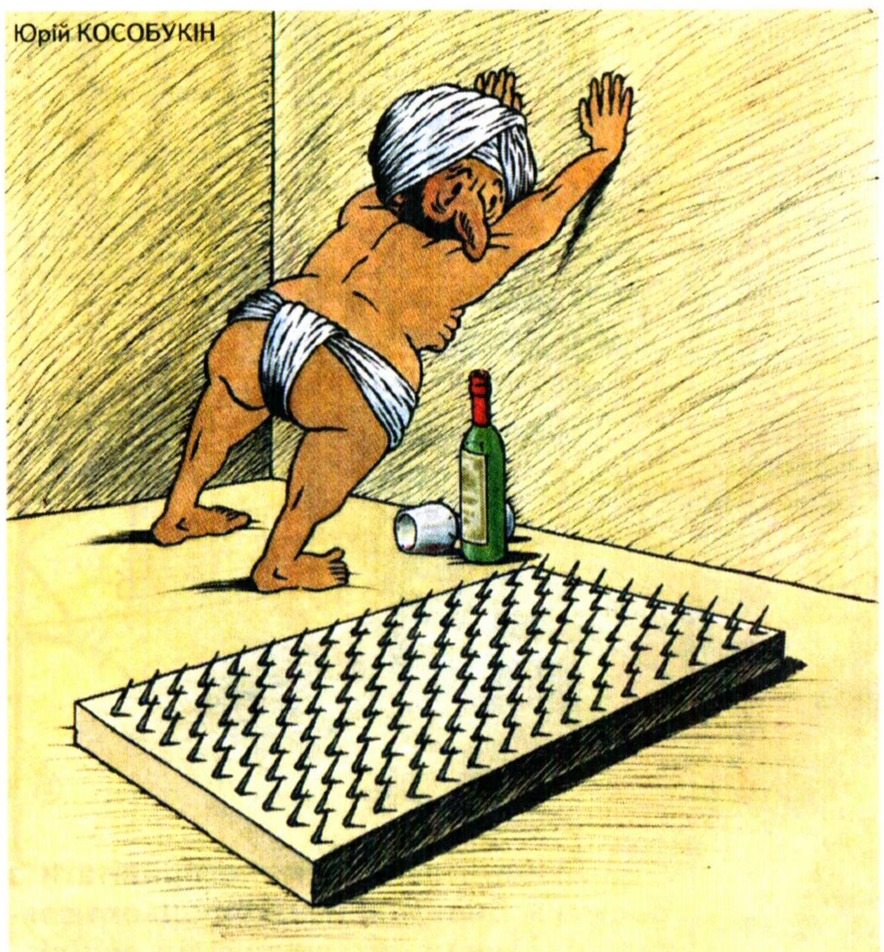

ІРОНІЗМИ

✓ ***Тобі везе – підвозь і інших.***

✓ ***Багато бідних – не всі ще навчилися красти?..***

✓ ***Реклама: «Гроші не пахнуть, тож купуйте духи нашого виробництва!»***

✓ ***Справжній прогрес: із країни втікають її вороги.***

✓ ***Егоїзм – те, що ми собі найбільше прощаємо.***

✓ ***Без легенди про світле майбутнє навіть капіталізм не обходиться.***

✓ ***Правда без прикрас – пані без макіяжу.***

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

Андрій САЄНКО

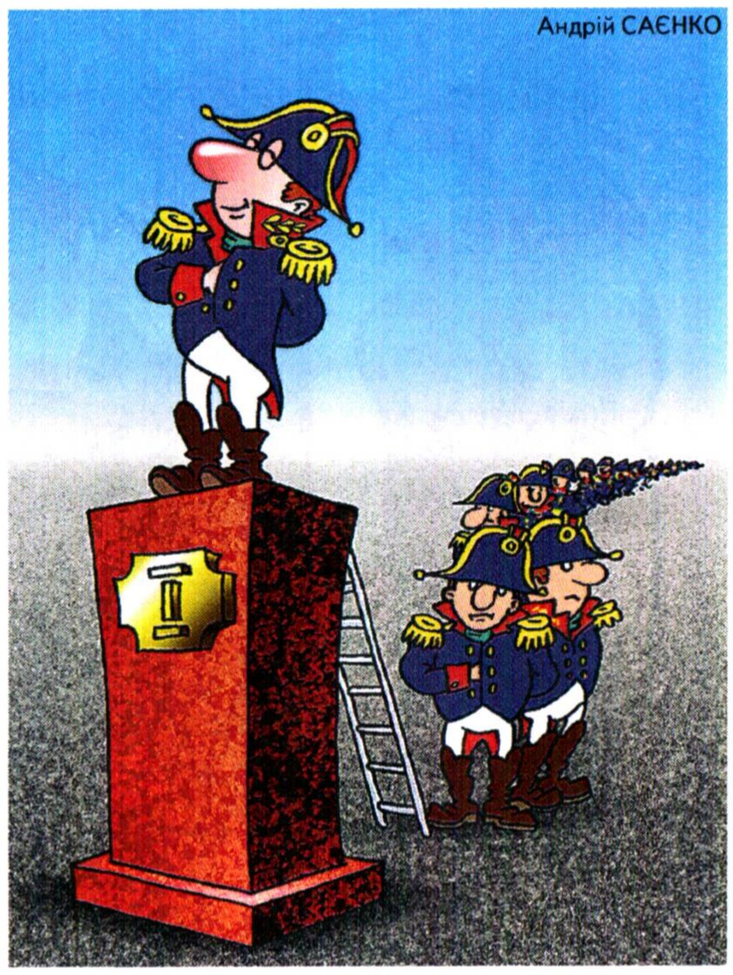

Однак, на жаль, вона виявилася звичайною брехливою шльондрою. Спочатку окремі земляки, а потім групи місцевого люду зауважили, що продукцію з підприємства возять у дуже дивний спосіб — у цистернах. «Що ж це за сало?» — запитували подумки і вголос добродії.

Добре, що у цей непорадний час такі ж гнітючі сумніви йойкнули і в душах місцевих правоохоронців. «Щось тут не так»,— вирішили вони і взялися за перевірки дивних салотранспортних бочок. І мали рацію.

У ємностях виявилася... солярка.

Так була врятована честь національного продукту.

Але звідки солярка? Чому на свиноферміі?

Виявляється, вона, свиноферма, була для маскування дій зловмисників: злодії, зробивши 70-метровий підкоп до магістрального нафтопродуктопроводу, врізалися в трубу і качали з неї пальне. До речі, підкоп — то тільки так мовиться. Насправді ж це був справжній тунель на триметровій глибині. Перебоїв у «добуванні» пального, технічних аварій не траплялося.

А ці останні подробиці, як і сало, знову будять гордість за наших людей. Британці через аварію на надсучасній нафтосвердловині за півроку нанівець сплюндрували південні моря і затоки біля США. А наші хлопці, тільки взявши до рук лопату...

Володимир ПАЛЬЦУН.

м. Рівне.

КОЖНОМУ — СВОЄ

— О Господи! Чи світ малий?
Чи хлопців немає? —
У розпачі мама донці
Слізно дорікає. —
Могла б знайти красивого,
Такого, як в Дарки.
— Могла, мамо! Та красивий
— Був... без іномарки.

ЗЕМЕЛЬКА

Позбуваються землиці
Ті, хто вік на ній робив,—
Хитрий спритник зі столиці
Вже чимало прихопив...

—Якщо ту неситу пельку
Не заткнуть,— зітха сусід,—
Матимем лиш ту земельку,
Що прилипне до чобіт.

Олексій БОЙКО.

с. Пиків на Вінниччині.

Анатолій ГАЙНО

— Та скоріше, бабо Маню! На роботу спізнюємося!..

Василь ФЛЬОРКО

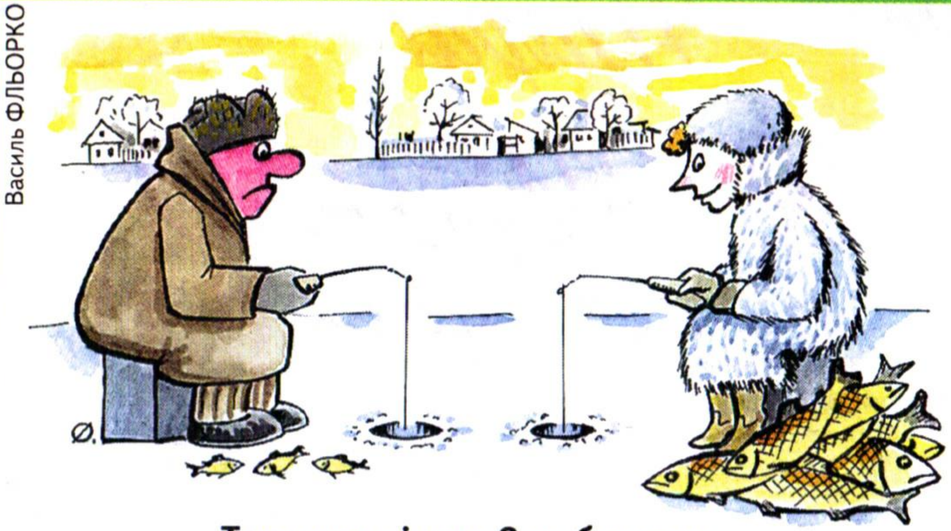

Так клює тільки 8-го березня.

Андрій САЄНКО

Іван САВЛЮК

Володимир СОЛОМАШЕНКО

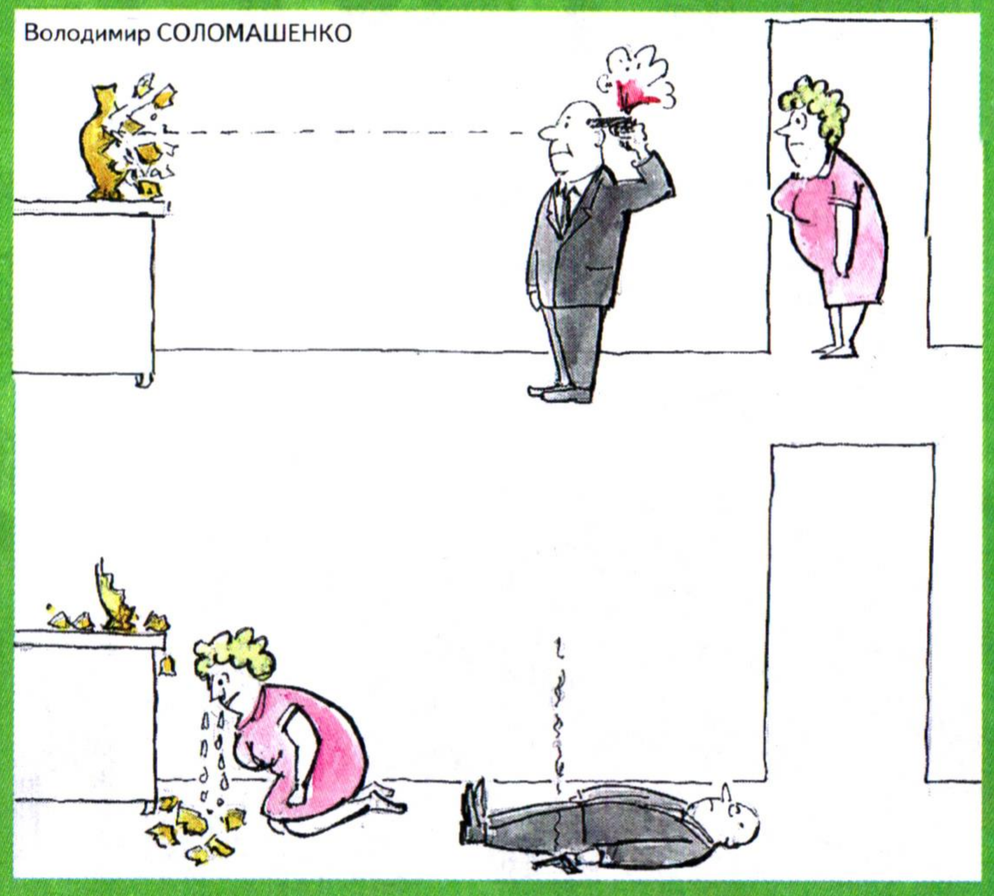

Володимир АДАМОВИЧ

Володимир СОЛОМАШЕНКО

Володимир АДАМОВИЧ

Сергій СЕМЕНДЯЄВ

Тарас ШЕВЧЕНКО

До 150-річчя від дня смерті

Анатолій ВАСИЛЕНКО

«Теплий кожух, тільки шкода —
Не на мене шитий,
А розумне ваше слово
Брехнею підбите».

(«Гайдамаки»)

Олексій КОХАН

«Тяжко годувати
Малих діток неумитих
В нетопленій хаті».

(«Три літа»)

Георгій МАЙОРЕНКО

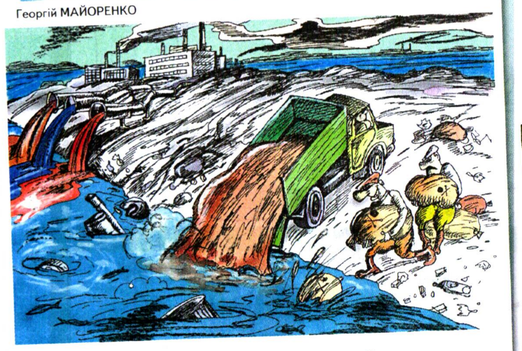

«Реве та стогне Дніпр широкий...»

(«Причинна»)

Анатолій ВАСИЛЕНКО

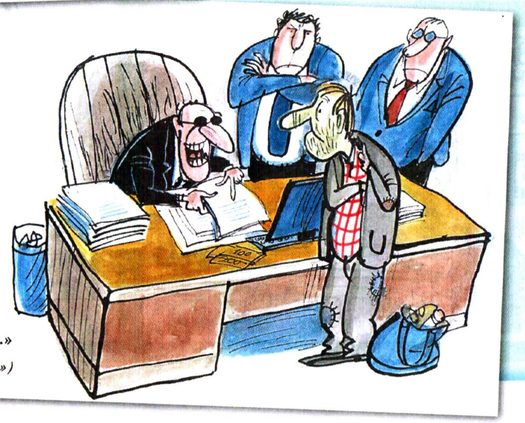

«І знову шкуру дерете
З братів незрящих, гречкосіїв...»

(«І мертвим, і живим...»)

І мертвим, і живим, і ненарожденним землякам моїм в Украйні і не в Украйні моє дружнєє посланіє

Аще кто речеть, яко люблю Бога,
а брата своего ненавидить, ложь есть.

Соборно(е) посланіе Іоанна.
Глава 4. с. 20

І смеркає, і світає,
День Божий минає,
І знову люд потомлений,
І все спочиває.
Тілько я, мов окаянний,
І день і ніч плачу
На розпуттях велелюдних,
І ніхто не бачить,
І не бачить, і не знає —
Оглухли, не чують;
Кайданами міняються,
Правдою торгують.
І Господа зневажають,
Людей запрягають
В тяжкі ярма. Орють лихо,
Лихом засівають,
А що вродить? побачите,
Які будуть жнива!
Схаменіться, недолюди,
Діти юродиві!
Подивіться на рай тихий,
На свою країну,
Полюбіте щирим серцем
Велику руїну,
Розкуйтеся, братайтеся,
У чужому краю
Не шукайте, не питайте
Того, що немає
І на небі, а не тілько
На чужому полі.
В своїй хаті своя й правда,
І сила, і воля.

Нема на світі України,
Немає другого Дніпра,
А ви претеся на чужину
Шукати доброго добра,
Добра святого. Волі! волі!
Братерства братнього! Найшли,
Несли, несли з чужого поля
І в Україну принесли
Великих слов велику силу,
Та й більш нічого. Кричите,
Що Бог создав вас не на те,
Щоб ви неправді поклонились!..
І хилитесь, як і хилились!
І знову шкуру дерете
З братів незрящих, гречкосіїв,
І сонця-правди дозрівать
В німецькі землі, не чужії,
Претеся знову!.. Якби взять
І всю мізерію з собою,
Дідами крадене добро,
Тойді оставсь би сиротою
З святими горами Дніпро!

Ох, якби те сталось, щоб ви не вертались,
Щоб там і здихали, де ви поросли!
Не плакали б діти, мати б не ридала,
Не чули б у Бога вашої хули.
І сонце не гріло б смердячого гною
На чистій, широкій, на вольній землі.
І люди б не знали, що ви за орли,
І не покивали б на вас головою.

Схаменіться! будьте люди,
Бо лихо вам буде.
Розкуються незабаром
Заковані люде,
Настане суд, заговорять
І Дніпро, і гори!
І потече сторіками
Кров у синє море
Дітей ваших... і не буде
Кому помагати.
Одцурається брат брата
І дитини мати.
І дим хмарою заступить
Сонце перед вами,
І навіки прокленетесь
Своїми синами!
Умийтеся! образ Божий
Багном не скверніте.
Не дуріте дітей ваших,
Що вони на світі
На те тілько, щоб панувать...
Бо невчене око
Загляне їм в саму душу
Глибоко! глибоко!
Дознаються небожата,
Чия на вас шкура,
Та й засядуть, і премудрих
Немудрі одурять!

Якби ви вчились так, як треба,
То й мудрость би була своя.
А то залізете на небо:
«І ми не ми, і я не я,
І все те бачив, і все знаю,
Нема ні пекла, ані раю,
Немає й Бога, тілько я!
Та куций німець узловатий,
А більш нікого!..» — «Добре, брате,
Що ж ти такеє?»
«Нехай скаже
Німець. Ми не знаєм».
Отак-то ви навчаєтесь
У чужому краю!
Німець скаже: «Ви моголи».
«Моголи! моголи!»
Золотого Тамерлана
Онучата голі.
Німець скаже: «Ви слав'яне».
«Слав'яне! слав'яне!»
Славних прадідів великих
Правнуки погані!
І Коллара читаєте
З усієї сили,
І Шафарика, і Ганка,
І в слав'янофіли
Так і претесь... І всі мови
Слав'янського люду —
Всі знаєте. А своєї
Дас[т]ьбі... Колись будем
І по-своєму глаголать,
Як німець покаже
Та до того й історію
Нашу нам розкаже,—
Отойді ми заходимось!..
Добре заходились
По німецькому показу
І заговорили
Так, що й німець не второпа,
Учитель великий,
А не те, щоб прості люде.
А гвалту! а крику!
«І гармонія, і сила,
Музика, та й годі.
А історія!.. поема
Вольного народа!
Що ті римляне убогі!
Чортза-що — не Брути!
У нас Брути! і Коклеси!
Славні, незабуті!
У нас воля виростала,
Дніпром умивалась.
У голови гори слала,
Степом укривалась!»
Кров'ю вона умивалась,
А спала на купах,
На козацьких вольних трупах,
Окрадених трупах!
Подивіться лишень добре,
Прочитайте знову
Тую славу. Та читайте
Од слова до слова,
Не минайте ані титли,
Ніже тії коми,
Все розберіть... та й спитайте
Тойді себе: що ми?..
Чиї сини? яких батьків?
Ким? за що закуті?..
То й побачите, що ось що
Ваші славні Брути:
Раби, подножки, грязь Москви,
Варшавське сміття — ваші пани
Ясновельможнії гетьмани.
Чого ж ви чванитеся, ви!
Сини сердешної Украйни!
Що добре ходите в ярмі,
Ще лучше, як батьки ходили.
Не чваньтесь, з вас деруть ремінь,
А з їх, бувало, й лій топили.
Може, чванитесь, що братство
Віру заступило.
Що Синопом, Трапезондом
Галушки варило.
Правда!.. правда, наїдались.
А вам тепер вадить.
І на Січі мудрий німець
Картопельку садить,
А ви її купуєте,
Їсте на здоров'я
Та славите Запорожжя.
А чиєю кров'ю
Ота земля напоєна,
Що картопля родить,—
Вам байдуже. Аби добра
Була для городу!
А чванитесь, що ми Польщу
Колись завалили!..
Правда ваша: Польща впала,
Та й вас роздавила!

Так от як кров свою лили
Батьки за Москву і Варшаву,
І вам, синам, передали
Свої кайдани, свою славу!

Доборолась Україна
До самого краю.
Гірше ляха свої діти
Її розпинають.
Заміс[т]ь пива праведную
Кров із ребер точать.
Просвітити, кажуть, хочуть
Материні очі
Современними огнями.
Повести за віком,
За німцями, недоріку,
Сліпую каліку.
Добре, ведіть, показуйте,
Нехай стара мати
Навчається, як дітей тих
Нових доглядати.
Показуйте!.. за науку,
Не турбуйтесь, буде
Материна добра плата.
Розпадеться луда
На очах ваших неситих,
Побачите славу,
Живу славу дідів своїх
І батьків лукавих.
Не дуріте самі себе,
Учітесь, читайте,
І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь.
Бо хто матір забуває,
Того Бог карає,
Того діти цураються.
В хату не пускають.
Чужі люди проганяють,
І немає злому
На всій землі безконечній
Веселого дому.
Я ридаю, як згадаю
Діла незабуті
Дідів наших. Тяжкі діла!
Якби їх забути,
Я оддав би веселого
Віку половину.
Отака-то наша слава,
Слава України.
Отак і ви прочитай[те],
Щоб не сонним снились
Всі неправди, щоб розкрились
Високі могили
Перед вашими очима,
Щоб ви розпитали
Мучеників, коли, коли,
За що розпинали!
Обніміте ж, брати мої,
Найменшого брата —
Нехай мати усміхнеться,
Заплакана мати.
Благословить дітей своїх
Твердими руками
І діточок поцілує
Вольними устами.
І забудеться срамотня
Давняя година,
І оживе добра слава,
Слава України,
І світ ясний, невечерній
Тихо засіяє...
Обніміться ж, брати мої.
Молю вас, благаю!

Анатолій ВАСИЛЕНКО

«Мов вимерли люде.
Ані півня, ні собаки:
Тілько із-за гаю
Десь далеко сіроманці
Вовки завивають».

(«Гайдамаки»)

Володимир СОЛОНЬКО

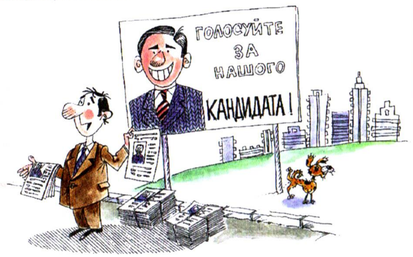

«На батька бісового трачу
І дні, і пера, і папір!»

Анатолій ВАСИЛЕНКО

«Коли хочеш грошей
Та ще й слави, того дива,
Співай про Матрьошу,
Про Парашу, радость нашу...»

(«Гайдамаки»)

Георгій МАЙОРЕНКО

«Садок вишневий коло хати...»

Олексій КОХАН

«Дастьбі... Колись будем
І по-своєму глаголать...»

(«І мертвим, і живим...»)

РОЗМОВА

— Наші політики роблять багато помилок.
— Шкода, що вони не сапери.

Надіслав Федір СЕМЕНОВИЧ. м. Херсон.

КАЗКОВА ІСТОРІЯ

— В одному царстві,— розповідає внучці бабуся,— жила спляча принцеса-красуня. Аби вона прокинулася, треба було, щоб її поцілував прекрасний принц...
— І принцеса прокинулася, бабуню? — нетерпеливиться малій.
— Ні, внучко.
— А чому так?
— Бо всі принци — віслюки! Принцеса дожила до сімдесяти років, народила шестеро дітей, але так і не прокинулась.

ЩО ЗНАЧИТЬ...

Хлопець допитується:
— Що значить обручка на правій руці жінки?
— Те, що жінка заміжня.
— А на лівій?
— Нічого не значить.

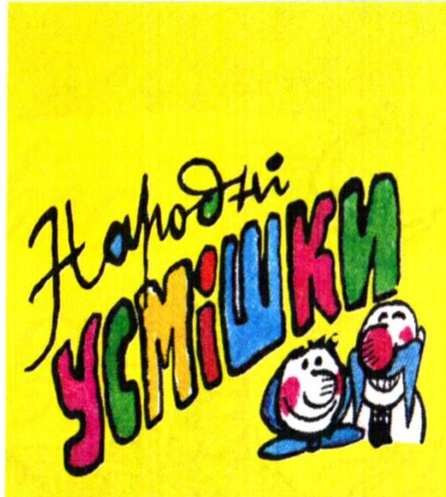

— А коли в жінки обручки зразу на обох руках?
— Це значить, що вона заміжня, але це нічого не значить.

ЩО З НИМ?

— Щось сталось із нашим телефоном! — жаліється чоловікові дружина. — Уже півгодини балакаю з колегою із нашої фірми — і обидві не можемо нічого второпати.
— А ви попробуйте говорити по черзі.

МОЖЕ

Здибалися дві подруги.
— Мій чоловік уже місяць не з'являється вдома! — обурюється одна. — Ти можеш собі уявити таке неподобство?!
— Можу,— скрушно хитає головою друга. — Раптом з'явиться без жодного попередження, як мій оцієї ночі.

ПОЛЕГШАЛО

Зателенькав дверний дзвінок... Жінка:
— Господи! Чоловік повернувся із відрядження!
Коханець зітхає із полегшенням:
— Слава Богу!

Надіслав Леонід ОПАРА. м. Київ.

НЕ КРАДИ

Уночі зустрів міліціонер чоловіка з мішком за плечима.
— Що несеш? — питає.
— Цукор.
— Звідки.
— Із бази.
— Украв?
— Ні. Узяв.
— Гаразд. Віднеси цей мішок собі, а потім візьми й мені. Тільки не кради!

ТОЧНІСТЬ

— Ти знаєш, скільки на небі зірок?
— Знаю.
— І скільки ж?
— Два мільярди, сімсот сімдесят сім мільйонів, двісті сорок одна тисяча, сто дев'яносто дев'ять.
— От і неправда.
— А скільки?
— Я рахував, і в мене вийшло на дві більше.

Надіслав Іван МАРТИШКО. м. Мостиська на Галичині.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Хлопці, я якось уже сам дійду! Боюся, щоб ви знову не вивалили мене.

ЕЙФЛОРИЗМИ

- *Ніхто не питає оселедців, чи є серед них хворі на діабет.*
- *Із високого крісла спихнули, а він за гілки влади зачепився.*
- *Є гроші, – поставлять діагноз, немає грошей, – поставлять хрест.*

Флоріан БОДНАР.

ДЕ Я ЗАСІДАВ?

ГУМОРЕСКА

Добрався додому під ранок. Дев'ятого березня. Всяк буває. Дружина таке влаштувала! Краще б я повернувся десятого: може б, перегоріла трохи.

— Чого ти кричиш? — питаю. — Завела: «Де був? Де був?» У Верховній Раді був. Треба було телевізор дивитися. Усю ніч засідали.

— Щось розумніше придумати клепки не вистачило?

— Кажу тобі: всю ніч засідав.

— Певно, що й лежав. Он який синець під оком.

— От послухай,— кажу, — якщо можеш. Іду я з Петром повз Верховну Раду. Вискакує якийсь чолов'яга і до нас:

— Громадяни, — кричить, — допоможіть! Закони дуже важливі треба прийняти, а в нас голосів не вистачає!

— Так ми не депутати! — Петро йому. — Ми — простий народ.

— Найголовніше — це голос народу, — пояснює він нам.

— У мене, — кажу, — вдома жінка, теща! Якщо не прийду вчасно, ніякий закон мені не допоможе.

— Допоможіть! — благає сердешний. — Народ чекає!

Шкода нам стало народу. Пішли.

Заходимо до зали.

— Ви новенькі? — накинулися журналісти.

— Тільки вчора, — збрехав Петро, — перемогли на довиборах.

Як тільки Петро це мовив, нас зразу оточили депутати. Давай пригощати.

— Хлопці, — каже один, — ласкаво просимо до нас у фракцію. Не пожалкуєте.

— Не слухайте його, — радить другий. — Вони голодранці. Ще на «шестисотих» їздять.

— Зате у наших, — хизується перший, — у всіх хатинки у Швейцарії. О!

— Шановні депутати, — пролунало десь із-під небес, — прошу всіх до сесійної зали.

Зайшли. Чекаємо, коли розпочнеться голосування.

Першим, за поданням фракції аграріїв, дружно проголосували за Закон земного тяжіння. Потім прийняли закон Ома.

— Телепню, він же давно прийнятий!

— Е-е-е, Оксано, — кажу, — він був прийнятий тільки в першому читанні. А ми прийняли вже в цілому. Із поправками і доповненнями. Ой люба, нелегко бути депутатом. Ти, кажеш, синець у мене. Так це ж я вніс тільки одну пропозицію. Бачила б ти Петра. На його лиці вісім поправок. А я вніс пропозицію...

— Не верзи дурниць! — визирнула з кімнати теща. — Що ти розумне запропонувати можеш?!

— Мамо, — кажу, — ви мене не дооцінюєте. Я запропонував втричі збільшити усім тещам пенсії.

— Оксано, — що він меле? — розвела руки теща.

— Каже, що засідав у Верховній Раді, — пояснює Оксана. — Цілу ніч приймав закони.

— Ти, засідав? — скривилася теща. — І хочеш сказати, що твою пропозицію підтримали?

— Так. Щоправда, не всі зразу. Хоч і важко було, але вистояв. Завдяки вашій щоденній турботі про мене.

— Оксано, дай йому щось поїсти, — розчулилася теща.

— Кому ви вірите? — буркнула Оксана.

— Але якщо мені не буде, — посуворішала теща, — підвищеної пенсії, сам знаєш, що буде.

— Я зробив усе можливе, мамо, — кажу. — Тільки би Президент не наклав вето.

— Це був би найкращий мені подарунок від тебе на Восьме Березня! — приязно усміхнулася теща.

Я бухнувся у постіль, і, вже засинаючи, подумав: «Як легко політикам дурити народ...»

Григорій СОЛОМОНЧУК.

м. Київ.

Для цікавих та допитливих

ЄДНІСТЬ ПРОТИРІЧ

Після знайомства жінка хоче, щоб чоловік спершу поводив її по театрах та ресторанах, аби вона могла розібратися, чи варто з ним іти до нього додому. А чоловік хоче спершу завести жінку до себе додому, аби розібратися, чи варто водити її по театрах та ресторанах.

ЦЕ ЗНАЧИТЬ, ЩО...

Якщо якийсь чоловік готовий на все задля якоїсь жінки, то це значить, що він її любить; якщо якась жінка готова на все задля якогось чоловіка, то це значить, що вона його породила.

ВАРІАНТИ

Узявшись з'ясувати, що саме думають жінки про сильну стать, журнал «Жіноцтво» опублікував для своїх читачок запитальник:

«Чи ви згодні з тим, що всі чоловіки — свині?

Варіанти відповідей:

а) Так.

б) Цілком згодна.

в) Згодна на сто процентів».

— Пишуть, Галю, що нарешті злочинність знизилась!

ПЕРЧЕТЯ

Сторінка для дітей

Анатолій ВАСИЛЕНКО

ЗАГАДКИ

В небі високо летіли
Двоє буслів білокрилих,
Боцянів цибатих двійко,
Чорногузів було стільки ж,
Лелечиха і лелека.
Всі верталися здалека
У своє село.
Скільки разом їх було?

(Двоє).

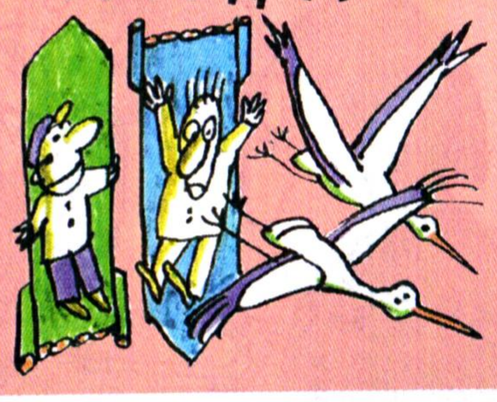

Не авто я і не віз,
Без керма і без коліс,
Але зранку і до ночі
Я вожу усіх охоче.
Всіх вожу я залюбки:
Вгору — вниз і навпаки.

(Ліфт).

Аркадій МУЗИЧУК.

Хоробрий заєць

Словацька народна казка

Біг лісом заєць. Біг-біг, і раптом зупинився. Бо перед ним на пеньку сидів вовк. Той вовк, клацаючи зубами, частенько ганявся за куцохвостим. Зайчик хотів мерщій дременути у найближчі кущі. Але сірий навіть не звернув на нього уваги — він схлипував і витирав лапою сльози.

Заєць так здивувався, що й про страх забув.

— Що сталося? — запитав він вовка. — Чого ти плачеш?

— А як же мені не плакати? Голодний ведмідь прокинувся після зимової сплячки, зустрів мене і пообіцяв сьогодні з'їсти. Що я можу вчинити проти такого велета?

— Тю! Знайшов кого боятися! — уже зовсім розхоробрився заєць. — Хочеш, я тебе порятую.

— Хочу... — витер сльози вовк.

— Тоді слухай мене! — мовив заєць. — Зараз я сяду тобі на голову, а ти йди отак до ведмедевого барлогу. І запам'ятай: як тільки я тебе стукну лапою по голові, падай на землю і удавай неживого.

Ледве доплівся вовк із зайцем на голові до барлогу. А ведмідь уже чекає на нього.

— О, вечеря йде! — зрадів клишоногий.

Тут заєць як розмахнеться, як ударить вовка лапою по голові! А вовк страшно застогнав, заплющив очі і повалився на землю.

Ведмідь тільки очі витріщив: що це за звір такий, який вовка одним ударом убив?

А заєць зіскочив із вовка і підійшов до ведмедя:

— Ого скільки м'яса! Нарешті я повечеряю як слід!

Переляканий ведмідь тільки гикнув, а потім задки-задки і — в кущі. Аж затріщало за ним.

Забіг у гущавину і вихекнув:

— Із таким страховиськом краще не зв'язуватися. Треба обходити його десятою дорогою.

А вдячний вовк тепер більше не ганяється за зайцем. Вони так потоваришували, що ходять один до одного в гості і сміючись згадують, як куцохвостий порятував зубатого від ведмедя.

Переповіла С. РАДЧЕНКО.

Крути-головка

1. Місце у школі, де не ступала нога учня.

2. Для нього — робота не вовк, у ліс не втече.

3. Стоять кумасі у вас у класі, одна з них твоя.

4. Тканина і збірник карт.

5. Те саме, що й лід.

6. Не сорочка, а зшита, не кущ, а з листочками. Багато знає й других навчає.

7. Перед кожним уроком вона повинна бути чистою.

8. Увечері дітей до нього не заженеш, а вранці з нього не піднімеш.

9. Коли треба підглянути до когось на контрольній, то хочеться, щоб шия була, як у цієї тварини.

10. Його шукають пірати.

У кружечки треба вписати відповіді на запитання за годинниковою стрілкою. Починати слід із кружечка з позначкою.

ПОДАРУНОК

— Тату, скоро твій день народження...

— Кращим подарунком для мене, синку, будуть твої гарні оцінки в щоденнику.

— Пізно! Я уже купив тобі краватку.

КІНЬ

Приїжджає на білому коні коханець до своєї коханки.

— Ти, коню,— гладить гриву,— стій тут під балконом. Якщо раптом приїде її чоловік, то я з балкона стрибну прямісінько в сідло і гайда!..

Пішов до коханки. А через деякий час дзвінок у двері. Коханець за штани і з балкона — шуг!

Відкриває жінка двері, а там кінь стоїть і шепоче:

— Ти скажи моєму хазяїнові, що надворі дощ накрапає. То я його в під'їзді почекаю.

ІЗ ВІТАЛЬНОЇ ЛИСТІВКИ

«Все буде добре! (без урахування ПДВ)».

МОЖНА Й ПРИБРАТИ

Перед Восьмим Березня чоловік запитує дружину:

— Настусю, може, мені пропилососити в кімнаті? Де у нас пилосос?

— Іди від дивана по стежці до дверей, потім повернеш ліворуч...

Надіслав Микола КОЗУБ.

смт Нові Санжари на Полтавщині.

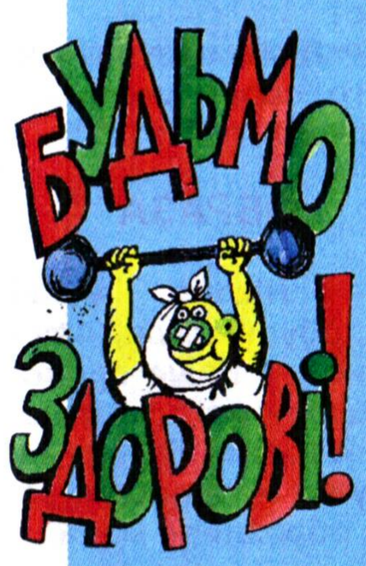

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

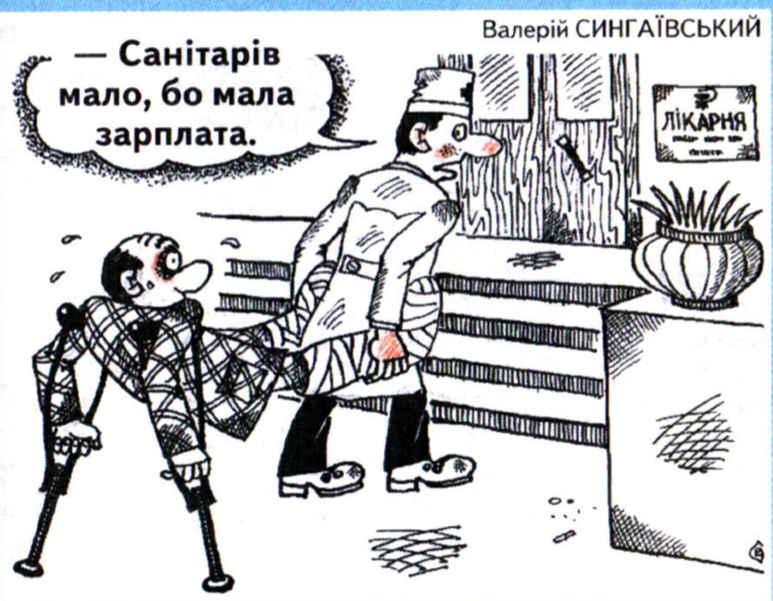

Анатолій ГАЙНО

— А я із собою аптечку ношу, бо як гляну на ціни — серце стає.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Пропоную чудову мазь проти мозолів...

Володимир АДАМОВИЧ

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

Данило КУЗНЄЦОВ

Олександр МОНАСТИРСЬКИЙ

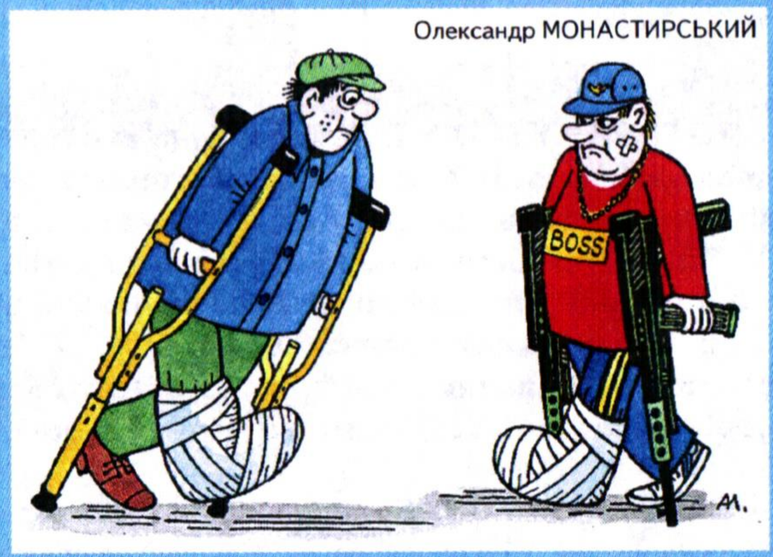

КОНКУРС ДОТЕПНИКІВ

Ось і пригріло весняне сонечко. Весело задзюрчали струмки. Шпаки вже висвистують на гілках дерев, сповіщаючи, що вони повернулися додому з теплих країв.

Дочекалися і ми тепла. Нарешті!

А ще недавно багато хто з нас, поцокотівши зубами біля холодних батарей опалення, бігли до магазину електроприладів, щоб придбати хоч такий-сякий обігрівач, який би не дав задубіти в холодній оселі. Вибір їх тепер широкий. А наш художник Володимир АДАМОВИЧ намалював серед радіаторів та конвекторів ще й пляшку оковитої («Перець № 1»). Є у нашого люду і стограмовий спосіб порятуватися від холоду.

Приємно, що до багатьох постійних учасників конкурсу, приєдналося чимало нових.

Журі уважно розглянуло їхні підписи і вирішило, що переможцями цьогорічного першого туру стали: **Василь БУБНІВ із смт Локачі, що на Волині — *«Гарантія зігрітися — 100 відсотків (ще ніхто пляшку назад не повертав)»*; Дмитро ВАРВАРЕНКО з м. Нового Бугу, Миколаївської області — *«В комплект ще входить три огірки»* та Михайло ДРЕМЛЮГА з м. Лебедина, що на Сумщині — *«І головне — не бере жодного кіловата електроенергії»*.**

Вітаємо!

А тепер нове завдання: придумайте підпис до малюнка Віктора КОНОНЕНКА.

На переможців чекають призи!

Страшне перо не в гусака...

«Сова, це птаха, яка лише вночі виходить у люди».

«Навколишні ліси щедро багаті на різні отруйні гриби і ягоди».

«Із хорошого фараона робили піраміду, а з поганого мумію».

(З учнівських творів).

«Сліди злочину на місці злочину виявлені лише на трупові злочинця».

(Із протоколу).

«Укладка з фіном у перукарні».

(Із реклами).

Надіслав Б. ФЛОРІАН.
м. Чернівці.

КРОСВОРД

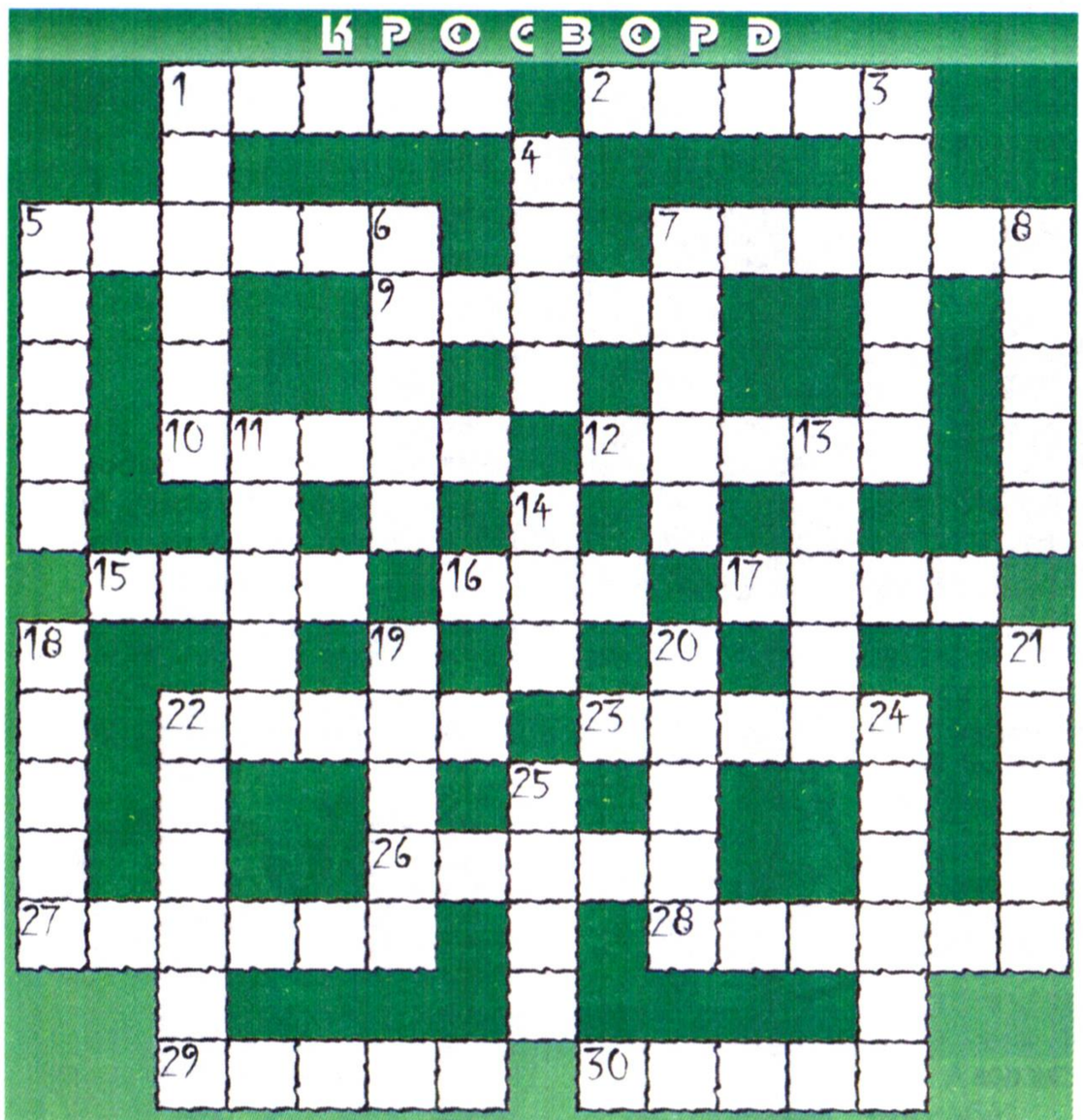

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 1. Лабораторна скляна посудина. 2. Родова гробниця. 5. Вона виростає у старого анекдоту. 7. Кінське м'ясо. 9. В неї два рази ввійти неможливо. 10. Пора року. 12. Транспорт баби Яги. 15. Напарниця кума. 16. Напій піратів. 17. Найрідніша людина. 22. Циганський або піонерський ... . 23. Благородний олень. 26. Договір. 27. Дилетант. 28. Буває гарна, буває погана. 29. Сільськогосподарська культура, посіяна навесні. 30. Несамохідне вантажне судно.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. До нього пропихають рило. 3. Облицювальна ... . 4. Місто-курорт у Краснодарському краї. 5. Рогата худоба. 6. Циркова сцена. 7. Гральна або географічна... . 8. Частина зарплати. 11. Невід'ємний атрибут листоноші. 13. Столиця Чехії. 14. Вусата риба. 18. Співак у парі з Настею Каменських. 19. ... тобі на язик. 20. Куди він, туди й отара. 21. Кличка собачки-космонавтки. 22. Дерево. 24. Снігова ... . 25. Вона буває вранці на траві.

Склав Андрій КОРЧИНСЬКИЙ.
м. Кодима на Одещині.

ВІДПОВІДІ НА КРУТИГОЛОВКУ, ЯКА НАДРУКОВАНА У ЦЬОМУ НОМЕРІ НА СТОРІНЦІ «ПЕРЧЕНЯ»

1. Стеля. 2. Ледар. 3. Парта. 4. Атлас. 5. Крига. 6. Книга. 7. Дошка. 8. Ліжко. 9. Жираф. 10. Скарб.

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД, УМІЩЕНИЙ У «ПЕРЦІ» № 2

Іноземний гумор

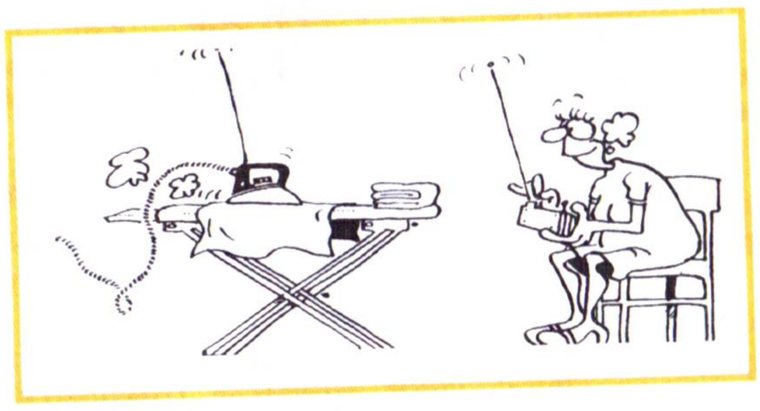

ЯК ЧАСТО

Турист звертається до адміністратора готелю:

— Щось мені дуже знайоме обличчя отої красуні, яка тільки що поселилась у вашому готелі.

— То актриса.

— Та-ак?! І часто вона зупиняється у вас?

— Дуже часто! Кожного свого медового місяця.

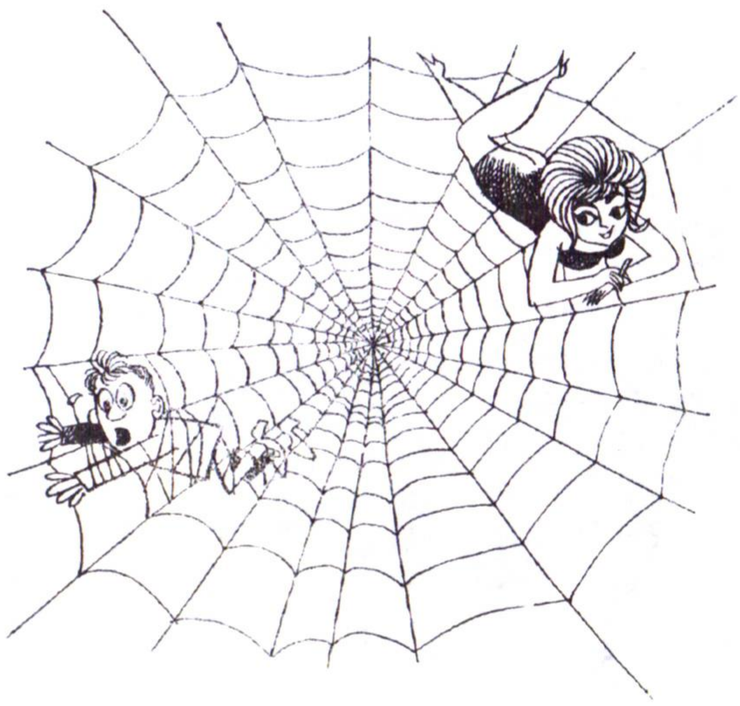

ОБРАЗА

— Ніколи, мсьє! — обурюється Флоренс. — Ваша пропозиція просто-таки непристойна! Та й сума, яку ви мені пропонуєте, образливо мала.

НАШІ

Ян де СПОТ

Згадується мені, що десь там у 30-ті роки я провів новорічну ніч у товаристві якогось турка. То була дуже весела новорічна ніч із конфетті та надувними кульками, а турок був напідпитку і говорив німецькою. Казав, що я йому дуже симпатичний, але вважав гідним неабиякого жалю те, що ми в Бельгії маємо тільки по одній дружині. В його рідній країні могли мати водночас стільки дружин, скільки хотілося. Потім цілу годину розказував мені про зайців, у яких кожен має по кілька зайчих. Називав це заячою полігамією.

Не подумайте, що я завів оце мову про наших жінок тому, що висвятився в прихильники турецьких звичаїв і жадаю бачити, як у нашій миролюбній Фландрії кожен чоловік тероризується кількома дружинами. Думаю, що всі ми щасливі і з одною-єдиною дружиною, окрім неминучих винятків для чоловіків, які вважають, що й одна дружина — це вже забагато.

Отож, не дуже наголошуючи на цьому, скажемо так: у Фландрії ми все ж таки маємо добрих дружин.

Що я знаходжу дуже привабливим у наших фламандках,— то це постійність, із якою вони підносять нам усе нові й нові несподіванки.

Коли ви знайомитеся з ними як дівчатами, вони завжди такі добрі й невинні, і такі чарівні, що мимоволі питаєте самі себе, як отакі ніжні створіння зможуть дати собі раду в житті. І в день шлюбу ви певні того, що до кінця ваших днів навіть найменше ваше бажання буде солодким законом для вашої дружини.

Але десь після двох-трьох

Інтерсмішинки

ГАРНА ДОНЯ

— Господи, не бажаю і не прошу нічого для себе! — гаряче молиться в церкві Джіна. — Тільки пошли моїй мамі гарного і дуже багатого зятя!

ЗАГАДКА

— Не можу я зрозуміти тих сьогоднішніх жінок! — каже Нілс. — Вони носять перуки, перефарбовують волосся, наліплюють штучні вії, роблять пластичні операції на обличчі, стегнах і шиї, підмощують селіконом груди! А потім ремствують, що було дуже важко знайти собі справжнього чоловіка!

ВИЧЕРПНО

Голлівудська актриса заповнює формуляр із графами: панянка, заміжня, розлучена, вдова. Після довгого роздумування пише: «Все».

ПІДРАХУНОК

Міранда жаліється приятельці:

— За останні п'ять років мого життя з Гілярдо нерви мої так розсмикалися, що я постаріла принаймні на два роки.

ЖІНКИ

зумні жінки. От, наприклад, одвічне питання про гаманець. При одруженні здебільш укладається якась одна із тих смішних угод, за якою їй, дружині тобто, належить займатися малими сімейними витратами, а вам — великими. Глибоко в душі ви надіялися, що зрештою ваш гаманець зостанеться у ваших руках. Скільки ж часу мине, перш ніж ви зауважите, що, власне, саме дорога ваша дружина грає роль міністра фінансів, а вам відведена скромна роль платника податків?

Але є одне, чого я усе ще не можу збагнути у фламандках. Це — кулінарне мистецтво.

З огляду на кулінарію я розподіляю фламандок на три категорії: перша — які думають, що ми їмо недостатньо; друга — які вважають, що їмо багато, і третя — які переконані, що не їмо як слід гарячих страв.

Перша категорія найчисельніша. Це категорія жінок, які живуть із думкою, що ми, чоловіки, безпорадні і недогодовані створіння. Вони примушують тебе кожного ранку з'їсти на один-два кусочки більше, ніж ти уже з'їв, і при обіді дивляться на тебе занепокоєно і докірливо, коли, після того як вони тричі наповнювали твою тарілку, ти ввічливо, але твердо відхиляєш їхню спробу зробити це вчетверте.

Друга категорія зустрічається не так часто. Це жінки, які не можуть собі уявити, що ти можеш мати нормальний організм. Вони переконані, що в тебе якісь негаразди зі шлунком, що кров'яний тиск у тебе дуже високий, що ти затовстий, що в твоїй крові забагато цукру, що печінка твоя працює злецько, чи що тебе мучать нирки. Те, що почуваєшся квітучо здоровим, не має жодного значення. Вони знають краще за тебе.

Третя категорія — це найнебезпечніші. Вони хочуть, вони вимагають, щоб ти їв таке гаряче, як вони. Поки ти молодий та закоханий, даєш робити із тобою, що їм хочеться. Зачерпуєш ложку небезпечного паруючого супу, і щойно він опиняється у твоєму роті, як із очей твоїх бризкають сльози, а ти зойкаєш од болю. Тільки тоді бачиш, що наші жінки можуть бути безсердечними.

Я тут не виклав усього того, що ношу в серці. Ще повернуся до цього питання. А поки що добре запам'ятайте: маємо найдобріших у світі жінок.

Але кожному із нас треба пізнати свою.

Переклад із фламандської.

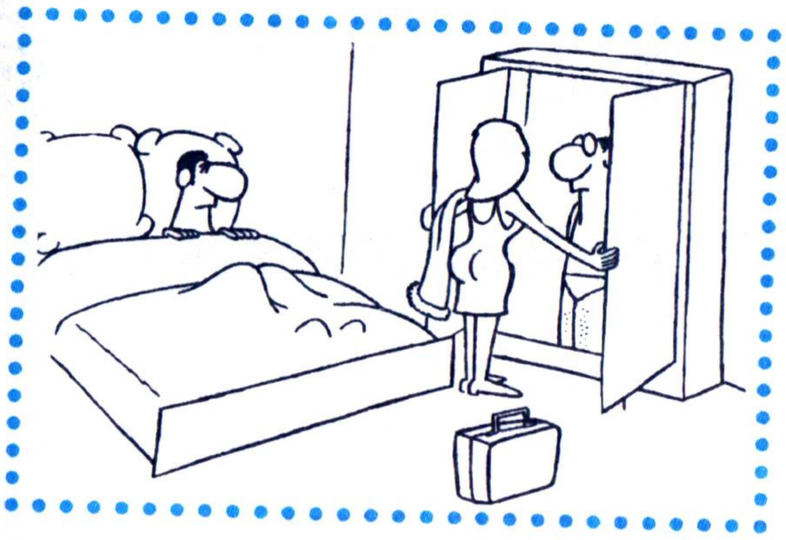

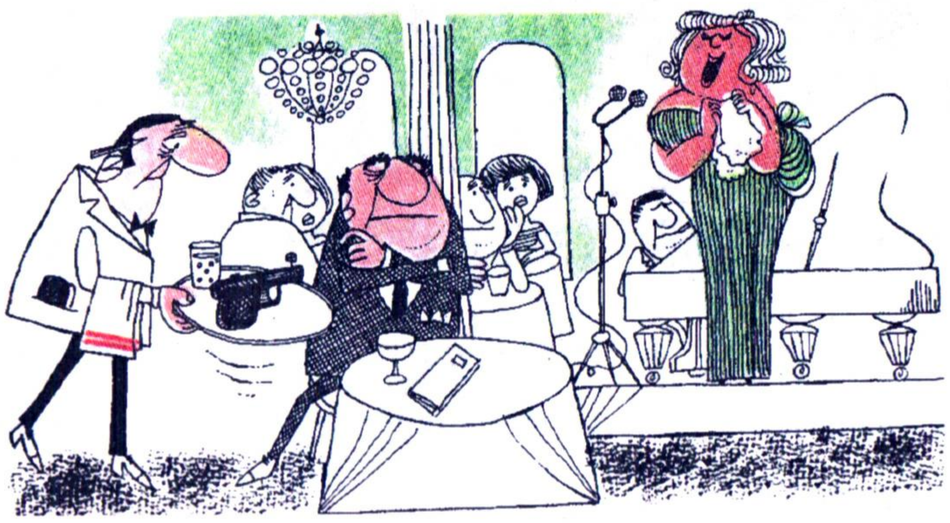

ПЕРЕЦЬ № 3 (1619)

Головний редактор Михайло ПРУДНИК.

Редакційна колегія: Анатолій ВАСИЛЕНКО, Юрій ІЩЕНКО, Олексій КОХАН (головний художник), Дмитро МОЛЯКЕВИЧ.

Засновник: Державне видавництво «Преса України».

Зареєстровано Державним комітетом телебачення і радіомовлення України. Свідоцтво КВ № 10334 від 30.08.2005 р.

Видавництво «Преса України».

Редакція не завжди поділяє думки автора. Листи, рукописи, малюнки не рецензуються і не повертаються. При передруку посилання на «Перець» обов'язкове.

До відома авторів! Для своєчасного отримання гонорару прохання разом із творами надсилати копію довідки про присвоєння ідентифікаційного номера та вказати дату народження і домашню адресу.

Здано до набору 04.03.2011. Підписано до друку 23.03.2011. Формат 70x108/8. Папір офсетний № 1. Офсетний друк. 2,8 умовн.-друк. арк. 14 умовн. фарб.-відб. 4,1 обл.-вид. арк. Тираж 8470 прим. Зам. 0110103. Ціна договірна.

Видається з квітня 1922 року.

Виходить раз на місяць.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Телефони: приймальні 454-82-14, факс 234-35-82, художнього відділу 454-81-24.

З питань реклами і розповсюдження журналу звертатися за телефоном: 454-81-13.

Internet: http//uamedia.visti.net/perez/

Для телеграм: Київ Перець.

Видавництво «Преса України», 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Індекс 74393

Микола КАПУСТА

Анатолій ВАСИЛЕНКО

В'ячеслав КАПРЕЛЬЯНЦ

Василь ФЛЬОРКО

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

Сергій СЕМЕНДЯЄВ

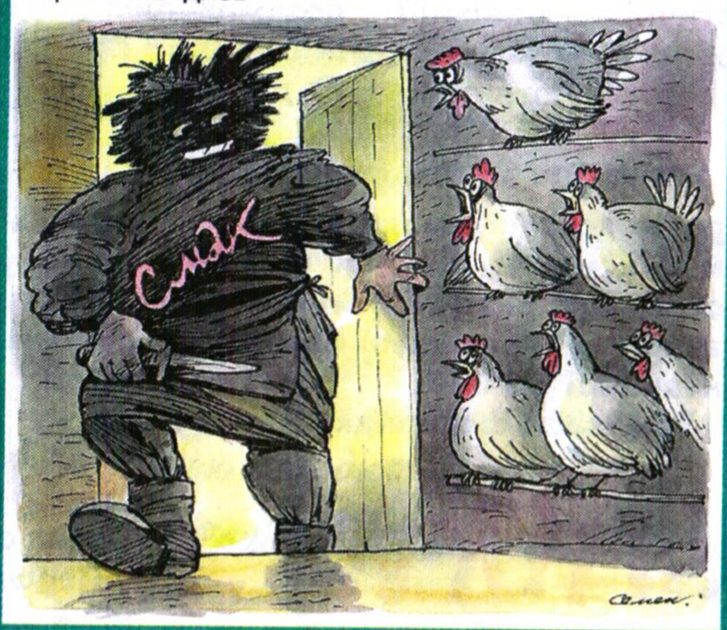

Валерій МОГИЛЬНИЙ

Володимир АДАМОВИЧ

— Що, адміністративна реформа?..

Сергій ФЕДЬКО

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

ТИМ, ХТО НЕ ЗМІГ, НЕ ВСТИГ ЧИ ЗАБУВСЯ ПЕРЕДПЛАТИТИ «ПЕРЕЦЬ», НАГАДУЄМО:
ЦЕ ВИ МОЖЕТЕ ЗРОБИТИ І СЬОГОДНІ.
ЯКЩО ОФОРМИТЕ ПЕРЕДПЛАТУ ДО 5 ЧИСЛА ПОТОЧНОГО МІСЯЦЯ, У НАСТУПНОМУ ОТРИМАЄТЕ ЖУРНАЛ.
ІНДЕКС 74393.

Будемо щиро вдячні, якщо порадите передплатити журнал і своїм друзям, знайомим, родичам, сусідам.

БУДЬТЕ З «ПЕРЦЕМ»! СМІЙТЕСЯ НА ЗДОРОВ'Я!